

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ОКТОБАР 1996.
БРОЈ 219, ГОДИНА VII

ТОМИСЛАВ НИКОЛИЋ, кандидат за одборника у месним заједницама Шумарице и Виногради

Драги суграђани!

Вама не морам много да говорим о себи. Рођен сам у радничкој породици у Старој радничкој колонији. Мој отац Радомир, родом из Бајчетине, био је пушкар у Војној фабрици, мајка Ружа, рођена у Грошици, била је домаћица. Завршио сам Техничку школу а после тога радио сам на градилиштима широм Србије више од десет година.

Маја 1992. године први пут сам изабран за посланика у Савезној скупштини. Сада сам народни посланик, шеф посланичког клуба Српске радикалне странке у Народој скупштини и заменик председника Српске радикалне странке, др Војислава Шешеља.

Не продајем веру за вечеру

Живот сам посветио борби за бољу, богатију и лепшу Србију, за Србију у којој ће на власти бити Срби, за Србију без лопова, превараната, издајника, за Србију без комуниста. Припадам групи поносних и честитих људи којима је српство важније од материјалног благостања, који не продају веру за вечеру. Припадам српским националистима и поносан сам на своју странку, Српску радикалну странку. Нама љубав према српству извире из срца и одређује нам живот. Ми не одустајемо пред препрекама, нас не могу да заплаше, уцене, купе.

Томислав Николић – човек који зна како се треба супротставити махинацијама социјалиста и њихових саучесника.

Већ шест година бавим се политиком. Доживео сам много тога, лепог и ружног, победе и поразе, успоне и падове, делио сам судбину српског народа. Нападан сам у Скупштини Србије, хапшен и осуђиван, само зато што пред препрекама не одустајем ни по коју цену. Нису ме сломили и никада ме неће сломити. Не желим да се моји синови стиде, желим да живе поносно и да се поносе.

По природи сам борац и тако се и бавим политиком. Неправду не трпим, оне који чине неправде другима, уништавам. Неволим непоштене људе,

не волим криминале, оне који желе да се обогате за ноћ, на рачун других. Против таквих се огорчено борим, таквима и није место у политици.

Риба од главе смрди

На жалост, Скупштина општине Крагујевац је препуна таквих. Некако нам се не да са руководиоцима нашег града. Кога год да смо до сада бирали, брзо се испостављало да међу комунистима и социјалистима немате кога да изаберете. Сви су исти, а риба од главе смрди. Такви су у Крагујевцу зато што су им такви шефови у Београду.

Желим да будем одборник и да у Скупштини града подигнем свој глас, овог пута у име Крагујевчана. Ако будем изабран бићу одборник месних заједница Шумарице и Виногради, али неће ме то ограничивати. Заступаћу интересе свих грађана Крагујевца и стићи ћу да обавим све послове. Имам много енергије и навикао сам да много радим.

Моја породица је пре петнаестак година направила кућу у Шумарцима. У њој живимо моја супруга Драгица, синови Радомир и Бранислав и ја. Ове године се први пут кандидујем за одборника у месним заједницама Виногради и Шумарице.

Желим да, уз вашу помоћ, победим.

После четири године владавине социјалиста у Крагујевцу, дошло је време да променимо власт и да покушамо да Крагујевац спасимо од судбине коју су му наменили социјалисти и њихови налогодавци комунисти.

У последње четири године Крагујевац је доживео привредну ерозију, сурвао се из висина развијеног индустријског и универзитетског центра на само дно у и онако сиромашној Србији. Крагујевачки гиганти, индустрија која је покретала развој у читавој Србији, не раде, а под овом влашћу тешко да ће икада моћи и да прораде.

Тамни вилајет

Крагујевачка локална самоуправа коју радници, сељаци и пензионери издржавају, не задовољава ни минимум потреба својих грађана. Социјалисти не мисле на свакодневне потребе нас који у овом граду живимо. Они пуне градски буџет и Фонд за изградњу Крагујевца како би имали одакле да финансирају своје личне трошкове, скупе забаве, своје спортске клубове, спонзоришту своје уметничке програме и прославе, како би себи подизали локале у којима ће они, њихова деца и њихове слуге зарађивати, а нама остављају мрвице у виду предизборних поправака улица и обележавања пешачких прелаза. Истина, изгради се и по неки објекат, али се то ради уз обавезни самодопринос који власт не кошта ништа, а који представља порез на порез, завлачење руке у наше празне цепове.

Општински одбор Српске радикалне странке одлучио је да се ове године, озбиљније него икада, укључи у борбу за општинску власт. Овај јавашљук, безакоње, криминал, пропадање града у коме смо рођени и живимо, града у коме нам се рађају деца и унуци, не можемо више да трпимо. Одлучили смо да све најбоље што Српска радикална странка у Крагујевцу има кандидујемо на изборима и да се сви кандидујемо у месним заједницама у којима живимо.

Тако мало је потребно да се Крагујевац води онако како би желели његови грађани. Треба буџет града усмерити искључиво на послове које грађани желе да финансирају, треба зауставити урбанистичку мафију, апсолутно опремити јавна комунална предузећа и финансирати их само за строго контролисане пос-

лове. Треба водити рачуна о сваком динару који се слије у Крагујевац, град уредити и очистити, а ја ћу се посебно залагати да се среде приградска насеља Крагујевца.

Каљави у 21. век

Не могу да схватим садашњу власт у Крагујевцу, која трпи легла заразе у приградским, па и у нашим насељима, Виноградима и Шумарицама. Зар да идемо у 21. век без метра канализације у насељима, без метра асфалтираних улица, да наша деца газе по фекалијама које се изливавају по улицама које насыпамо својим средствима сваког месеца, а оне тону у блато. Да идемо у 21. век са насељима у којима нема уличне расвете, у којима се нередовно одвози смеће, у којима нема амбуланти, одељења школа, обданишта, спортских терена, добрих телефонских веза, са насељима у која поштар залази једанпут недељно, па то је апсолутно немогуће.

Ко то, иоле разуман, мисли да живот престаје када се изађе са послом и да није важно каквим превозом и каквом улицом се стиже до куће, да ли струја у кући има напон од 180 или 220 волти.

Криминалци неће проћи

Ако нас, одборника Српске радикалне странке, буде у Скупштини толико да можемо да утичемо на скупштинске одлуке, обећавам вам, истераћемо на чистац све афере у које су за ове четири године уплетени социјалисти. Ја ћу вам доказати да је Цада криминалац, да су социјалисти у урбанистичкој мафији криминалци, да је „Житопродукт“ служио за енормно богаћење појединача, да су у то биле уплетене Робне резерве, Земљорадничка задруга у Бадњевцу, Југобанка, да социјалисти Фонд за изградњу Крагујевца користе за потребе своје странке. Утврдићу ко је дозволио да се бензинска пумпа гради поред Млекаре па пијемо млеко пуно бензинских испарења, и одакле криминалцима новац за такве објекте који им доносе милионе. Утврдићу ко је додељивао фреквенције за радио и телевизијске станице у Крагујевцу, по ком су основу те фреквенције додељиване и колико су плаћане, ондесно, колико је новаца отишло у буџет а колико у приватне цепове. Омогућићемо да Радио Крагујевац,

државна „Светлост“ и локална телевизија буду уређиване тако да буду по вољи грађана а не било које политичке странке, а не странке која буде на власти у Скупштини општине.

Спасимо Крагујевац!

Проповетрићемо зграду Скупштине општине, желимо да у њој, иза шалтера, седе млади и вредни људи, наслеђани, за које грађани нису сиротиња раја, него они који из издржавају својим тешким радом. Неће нас интересовати ко припада којој политичкој странци, желимо Крагујевац за углед и за пример, да се никде не стидимо када нас питају одакле смо. Крагујевцу је потребно велико спремање.

Гласајте за одборнике Српске радикалне странке, да створимо скупштинску већницу и да извршимо промене на боље. Гласајте да из Крагујевца истерамо мемлу, да корак по корак почнемо да враћамо Крагујевац међу велике градове, тамо где му је и место.

Гласајте да Скупштина општине Крагујевац брине о сваком грађанину, о сиротима, бескућницима, цивилним и ратним инвалидима, пензионерима, месним заједницама, селима, приградским насељима, центру града, школама, обдаништима, јавним предузећима, болници, гласајте за бољи Крагујевац.

Српска радикална странка је спремна да Крагујевац учини бољим, лепшим него што је икада био. Ми се нећемо отимати за локације и локале, ми се нећемо богатити на туђи рачун. Желимо славу, да се прича како је Крагујевац са радикалима кренуо напред. То не можемо без ваших гласова.

Позивам вас, гласајте да победе српски радикали, да победе најбољи!

Победа Српске радикалне странке је победа Крагујевчана!

Томислав Николић
кандидат Српске радикалне странке
за одборника у Месним заједницама
Шумарице и Виногради

РУШЕЊЕ ШАИНОВИЋЕВЕ ВЛАДЕ

На седници Републичке скупштине, која је почела 7. а са „тајмаутима” које су узимали социјалисти, трајала до 20. октобра 1993. године, Томислав Николић је успео да докаже све оптужбе на рачун Шаиновића и његове владе. Образложение поднето уз предлог за изгласавање њиховог неповерења, Николић је, са скупштинске говорнице, читao више од 45 минута. Све што је тада рекао, могле би да се примени и на Марјановићев кабинет.

После тога, Влади није било спаса а Милошевић је нашао „демократско” решење у распуштању Скупштине.

Овом приликом, у најкраћем, преносимо делове интегралног текста Предлога за изгласавање неповерења Влади Републике Србије.

... Да ли сте ви уопште свесни колико сте ојадили пензионере? Да ли сте свесни да су њихови животи изгубили вредност од када су у вашим рукама? Да ли је неко од вас сео да израчуна колико им треба за лекове, колико им треба да плате стан, струју, воду, грејање, канализацију. Колико им треба да једном месечно обрадују своје унуке чоколадом? Колико им треба да живе, колико им треба да умру? Да ли ћете можда да се удржите са овима, ис СПО-а, што нуде бесплатне мртвачке сандуке, па да пребринете са пензионерима.

... Социјалистичка партија Србије је доказала да су њени изборни слогани и њен преаглашени патриотизам у предизборној кампањи, били само фарса и обмана бирача. Не може странка којој су изборни слогани „Србија се сагињати неће”, и „Ово

КОМЕ ТОМА УЗМЕ МЕРУ, ПРОЋИ ЂЕ КАО ШАИНОВИЋ!

није на продају”, странка која придобије велики број бирача таквим патриотизmom, таквом забринутотошћу и жељом да помогне Србима изван Републике Србије, да оног часа када дође на власт заборави шта је говорила у предизборној кампањи, нарочито о тако важним питањима као што је српско национално питање и патриотизам, и да онда, када јој страни учењивачи пронађу критичну границу страха, покаже да је то била глума. Да се не ради о патриотској странци. Да се ради о странци која ће зарад мира по било коју цену, зарад очувања власти, издати и оставити на цедилу своју браћу преко Дрине, или бар подићи између нас и њих, између Срба и Срба, границу која ће бити јача од међународне.

Не може странка која води Србију и којој смо ми изгласали

Владу, рачунајући на патриотизам те Владе, да не само прихвати Венс-Овенов план за решење кризе у бившој Босни и Херцеговини, већ да учини све како би уценила и натерала руководство и Скупштину републике Српске, да и они тај план прихватају. А тај план био је раван самоубиству, и није био, за народ који иоле држи до себе, уопште могућ за потписивање.

... Да анализирамо мало вашу борбу против криминала.

Започела је хапшењем министара. Помислило би се да је започела на прави начин, шта онда остаје овим ситним лоповима када виде да се хапсе министри. Они би морали одмах да прекину са својим криминалним активностима, зато што ако се хапсе министри онда другима

Основач и издавач:
др Војислав Шешељ
Генерални директор:
Александар Стефановић
Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић
Заменик главног
и одговорног уредника:
Огњен Михајловић
Редакција:
Рајко Горановић, Момир Марковић,
Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић,
Јадранка Шешељ, Дејан Анђус,
Александар Вучић, Рајко Ђурђевић,
Коста Димитријевић,
Марина Јочић
Карикатуре
Синиша Аксентијевић
Техничко уређење и штампа:
Штампарија ГРАПХИС, Београд
Редакција прима пошту на адресу:
„Велика Србија”, Француска 31,
11000 Београд

Томи Николићу у Републичкој скупштини нема равног!

може да оде и глава. Шта се десило у међувремену? Издали сте налоге да финансијска полиција, тржишна инспекција, органи СУП-а појуре људе који су се из разноразних разлога одали пословима који законом нису дозвољени, а доносе ситну зараду. Сваки такав појединачни случај донео је државној каси пет до десет марака. Натерали сте милицију да се прерушава, да продаје, или да купује девизе по улицама, да би оном несрћенику који је примио плату у вредности од десет марака, и потрчао на улицу да

спасе тај новац, зато што не може да купи одмах 15 хлебова, него мора да има за десет дана новаца, а да му се не обезвреди, потрчао да купи десет марака, и они му узели плату и оставили децу гладнима.

... Однос према сељаку, производњи хране и пољопривреди, је сам по себи довољан да ова Влада одступи или да буде смењена. Откуп штенице је изведен катастрофално. Уместо да се сељацима, који су једини прави произвођачи, исплати правична надокнада за његов труд

и рад, уместо да се тим сељацима одреди светска цена њиховог производа, и исплати тако што неће бити обезвређена, Влада се досетила трику јефтином, прозирном и прочитаном. Елиминисала је све остале купице, поставила се у виду дирекције за робне резерве као једини купац, и одредила је своју цену. Очекивала је од сељака да похрле на откупна места и за 4 – 10 пфенинга, у зависности од дана продаје и наплате, предају своју робу. Пшеницу, златна зрна, прави производ који се опира руком, окуси језиком, вари стомаком – да продају за наштампани папир који се зове новац. За мало тог наштампаног папира. Да све што имају дају, а онда да ништа не могу да купе за то што су добили. Последице су катастрофалне, Србија није обезбедила робне резерве чак ни за ову тешку зиму која нас очекује. Оваквом политиком, и са овом Владом, Србија, то је сада сасвим извесно, неће ни обезбедити робне резерве. Србија је преварila, надам се само покушала да превари, свог сељака. И као што га је некада неко варао па та искористио само да ратује и плати порез, тако смо и ми сада почели да га варамо, да га убеђујемо како треба целе године да ради, и да од тог рада нема чак ни да исхрани своју децу.

ДОПУНСКА НАСТАВА

